

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 74

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 ianuarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
66.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră.....	1-3	nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată..... 6
74.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră.....	3	ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI
★			
75.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată.....	3-6	6. — Decizie privind reducerea cu 6 luni a duratei Licenței de emisie nr. R 111 din 1 martie 1994, acordată Societății Comerciale „Prundvilchim” — S.R.L. pentru postul Radio Horion din Craiova..... 7
83.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului		7. — Decizie privind retragerea Licenței de emisie nr. TV 002 din 7 ianuarie 1993, acordată Societății Comerciale „Dacia R.T.V. Europa Nova” — S.R.L. pentru postul de televiziune Tele Europa Nova din Iași..... 7
			9. — Decizie privind obligațiile ce revin titularilor de licență de emisie referitor la înregistrarea programelor de radio și de televiziune..... 8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226 din 24 noiembrie 2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. După alineatul (2) al articolului 2 se introduc alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:

„(3) În cazul dobândirii prin acte juridice între vii, proprietatea de fond forestier a dobânditorului nu poate depăși 100 ha de familie. Prin noțiunea de *familie* se înțelege soții și copiii necăsătoriți, dacă gospodăresc împreună cu părinții lor.

(4) Încălcarea prevederilor alin. (2) se sancționează cu reducțiunea actului juridic până la limita suprafeței legale.”

2. După articolul 2 se introduce articolul 2¹ cu următorul cuprins:

„Art. 2¹. — (1) Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere.

(2) Persoanele juridice străine nu pot dobândi terenuri forestiere în România, prin acte juridice între vii sau pentru cauză de moarte.

(3) În cazul terenurilor ce fac obiectul investițiilor persoanelor fizice sau juridice străine, sunt și rămân aplicabile dispozițiile legislative în vigoare privind regimul juridic al investițiilor străine.“

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Vânzarea terenurilor din fondul forestier proprietate privată se face cu respectarea dreptului de preemțiune al coproprietarilor sau vecinilor.

(2) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor, are drept de preemțiune la vânzările terenurilor din fondul forestier proprietate privată, limitrofe fondului forestier proprietate publică a statului, precum și pentru enclavale din acesta.“

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Vânzătorul va înregistra oferta de vânzare a enclavelor sau a terenurilor forestiere proprietate privată la primăria în a cărei rază teritorială este înregistrat terenul respectiv. Oferta de vânzare va cuprinde numele și prenumele vânzătorului, suprafața și categoria de folosință, sarcinile care îl grevează, locul unde este situat terenul, termenii și condițiile vânzării, indicând și prețul cerut.

(2) În aceeași zi secretarul primăriei va afișa oferta, sub semnătură și cu aplicarea ștampilei, la sediul primăriei.

(3) Titularii dreptului de preemțiune, prevăzuți la art. 3, trebuie să se pronunțe în scris asupra exercitării acestuia, în termen de 30 de zile de la data afișării ofertei de vânzare, în care se va menționa și prețul oferit. Oferta de cumpărare se înregistrează la primărie.

(4) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (3), își exercită dreptul de preemțiune mai mulți titulari din categoria prevăzută la art. 3, vânzătorul are dreptul de a alege una dintre oferte.

(5) Dacă prețul oferit de titularii dreptului de preemțiune din categoriile prevăzute la art. 3 nu este convenabil vânzătorului, acesta poate să vândă terenul cu destinație forestieră sau enclava oricărei alte persoane.

(6) Dacă în termenul prevăzut la alin. (3) nici unul dintre titularii dreptului de preemțiune nu și-a manifestat voința de a cumpăra terenul oferit, acesta se vinde liber.“

5. Articolul 5 se abrogă.

6. Alineatul (1) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Dovada publicității prevăzute la art. 4 se face în fața notarului public, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare în formă autentică, cu actul eliberat vânzătorului de către secretarul primăriei, după expirarea termenului de 30 de zile prevăzut la art. 4 alin. (3).“

7. Alineatul (2) al articolului 6 se abrogă.

8. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Schimbul de terenuri din fondul forestier proprietate privată, în toate cazurile, se încheie în formă autentică.“

9. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Nerespectarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) și ale art. 7 atrage nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare, după caz a contractului de schimb, iar nerespectarea dispozițiilor art. 4 atrage nulitatea relativă a contractului.“

10. Alineatele (1) și (2) ale articolului 9 vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Cu aprobarea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, Regia Națională a Pădurilor, în scopul lichidării enclavelor din fondul forestier domeniu public al statului, cât și pentru corectarea perimetrului acestuia, efectuează schimburi de terenuri cu proprietarii suprafețelor respective, inclusiv prin cumpărare, pe bază de acte autentice.

(2) Prin schimburile efectuate fiecare teren dobândește situația juridică a terenului pe care îl înlocuiește. Operațiunea de înregistrare în evidențele cadastrale revine fiecărei părți pentru terenul primit, cu plata taxelor de timbru potrivit prevederilor legale.“

11. După articolul 9 se introduc articolele 9¹—9⁶ cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor, poate cumpăra terenuri degradate proprietate privată, inapte pentru folosințe agricole, în vederea ameliorării prin împădurire, prin constituirea lor în perimetre de ameliorare.

Art. 9². — În zonele deficitare în păduri autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor, poate adopta măsuri de majorare a procentului de pădure în vederea combaterii fenomenului de secetă și a schimbărilor climatice, prin împădurirea unor terenuri cu destinație agricolă, obținute prin efectuarea de schimburi de terenuri cu destinație forestieră din celelalte zone prin echivalarea suprafețelor.

Art. 9³. — (1) Terenurile cumpărate în condițiile art. 9 și 9¹ sau obținute prin schimburi de terenuri conform prevederilor art. 9 și 9² dobândesc destinație forestieră și vor fi cuprinse în amenajamentele silvice prin trecerea acestora în proprietatea publică a statului, în condițiile legii.

(2) Pentru terenurile prevăzute la alin. (1) nu se plătește taxa pentru scoaterea definitivă din circuitul agricol.

Art. 9⁴. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor, poate dobândi terenuri cu destinație forestieră sau cu destinație agricolă în vederea împăduririi acestora și prin donație a persoanelor fizice sau juridice.

Art. 9⁵. — Metodologia de achiziționare, prin cumpărare, schimb sau donație, a terenurilor ce pot fi incluse în fondul forestier proprietate publică a statului se elaborează de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 9⁶. — (1) Sunt interzise înstrăinările, sub orice formă, ale terenurilor cu privire la care există litigii în instanțele judecătorești, pe tot timpul soluționării acestor litigii.

(2) Înstrăinările încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (1) sunt nule. Nulitatea va fi constatată de către instanța judecătorească la cererea oricărei persoane interesate.

(3) Serviciile de transcripțiuni și inscripțiuni, precum și birourile de carte funciară ale judecătorilor vor evidenția, în registrele de publicitate, opozițiile de înstrăinare formulate de partea interesată și, în aceste cazuri, vor refuza eliberarea certificatelor de sarcini necesare autentificării înstrăinărilor, solicitate de persoanele care vor să înstrăineze.“

12. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu prevederile legislației civile, ale Legii

fondului funciar nr. 18/1991, republicată, ale Legii nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, ale Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, ale Legii nr. 26/1996 — Codul silvic, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate și ale Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglemen-

tarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care acestea nu sunt contrare prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.“

Art. II. — Prezenta lege intră în vigoare la 45 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 66.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 226/2000
privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 15 ianuarie 2002.
Nr. 74.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998
privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 96 din 27 august 1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, aprobată și modificată prin Legea nr. 141/1999, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 24 ianuarie 2000, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, literele a), b) și h) ale alineatului (1) vor avea următorul cuprins:

„a) să elaboreze amenajamentele silvice pentru pădurile pe care le dețin, prin unități specializate, în mod gratuit, autorizate în acest scop de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură. Costul acestor lucrări se

suportă de proprietari, în cazul persoanelor juridice, și de administrator, în cazul pădurilor statului. Pentru pădurile cu suprafețe mai mici de 10 hectare, aparținând persoanelor fizice, precum și pentru suprafețe mai mici de 30 hectare, aparținând unităților de cult și celor de învățământ, se întocmesc, de unități specializate, extrase sumare din amenajamente silvice, al căror conținut se va preciza prin normele tehnice de amenajare;

b) să asigure paza pădurilor, în vederea prevenirii tăierilor ilegale, distrugerii sau degradării vegetației forestiere, pășunatului abuziv, braconajului și a altor fapte infracționale sau contravenționale. Proprietarii de păduri menționați la art. 12 alin. (1) vor asigura paza prin structurile silvice de administrare, de stat sau private, după caz. Neasigurarea pazei prin structurile silvice autorizate atrage răspunderea contravențională;

h) să execute tăieri de arbori numai după punerea în valoare și eliberarea documentelor specifice, de către personalul silvic autorizat;

2. La articolul 10, alineatele (2) și (5) vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru masa lemnoasă destinată a se exploata proprietarii sau deținătorii cu orice titlu de păduri întocmesc acte de punere în valoare, în conformitate cu normele tehnice în vigoare, cu inventarierea prealabilă a arborilor destinați tăierii de către personalul silvic delegat să utilizeze ciocanul silvic de marcat.

(5) Materialul lemnos care se transportă din pădure are ca document de însoțire bonul de vânzare sau foaia de însoțire, fiind marcat, cu excepția celui fasonat în metri steri, cu marca dreptunghiulară specifică agentului economic care administrează pădurea sau celui care exploatează masa lemnoasă, după caz.”

3. La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Pădurile proprietate publică, aparținând comunelor, orașelor și municipiilor, precum și cele proprietate privată indiviză, aparținând foștilor composesori, moșneni și răzeși, precum și persoanelor aparținând altor forme asociative conform prevederilor legale sau moștenitorilor acestora, se administrează de către proprietari prin structurile silvice proprii, similare cu cele ale statului, sau, la cerere, prin structurile silvice de stat existente, pe baza unor contracte convenite între părți. Pentru gestionarea pădurilor prin structuri silvice proprii deținătorii menționați mai sus angajează personal de specialitate, autorizat în condițiile prezentei ordonanțe.”

4. La articolul 12, după alineatul (2) se introduc alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:

„(3) În scopul asigurării continuității modului de gospodărire durabilă a pădurilor se mențin actualele unități teritoriale amenajistice și gruparea lor pe actualele unități silvice teritoriale administrative.

(4) Pentru crearea structurilor silvice proprii, similare cu cele de stat, se va angaja personal silvic, prin concurs, cu avizul proprietarilor.”

5. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — În condițiile menținerii unităților silvice teritoriale administrative și a celor teritoriale amenajistice, modalitățile concrete de gospodărire a pădurilor, repartizarea resurselor materiale și a surselor financiare convenite persoanelor fizice și juridice pentru pădurile pe care le au în proprietate, precum și obligațiile acestora se reglementează

prin regulamentul aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 60 de zile.”*

6. La articolul 14, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Proprietarii de păduri la care se referă prezenta secțiune își pot gospodări pădurile ce le aparțin, pe bază contractuală, în condițiile art. 12 alin. (3), prin Regia Națională a Pădurilor.”

7. La articolul 14, litera b) a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

„b) obligațiile Regiei Naționale a Pădurilor de a asigura paza pădurilor și de a executa lucrările tehnice silvice de îngrijire, combatere a dăunătorilor, punere în valoare a masei lemnoase, exploatare a resurselor și de regenerare a arboretelor, în conformitate cu regimul silvic;”

8. La articolul 15, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Pădurile proprietate privată aparținând persoanelor fizice sunt supuse regimului silvic. Proprietarii au obligația să asigure paza pădurilor și să execute lucrările necesare impuse de regimul silvic, prin mijloace proprii.

(2) În situația în care proprietarii de păduri nu își pot îndeplini, în mod individual, obligațiile prevăzute la alin. (1), aceștia își vor gospodări pădurile pe bază contractuală prin structurile silvice private sau de stat, scop în care se pot constitui, în prealabil, în asociații cu personalitate juridică.”

9. La articolul 16, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Administrarea pădurilor proprietate privată aparținând parohiilor, schiturilor, mănăstirilor, unităților de învățământ sau altor persoane juridice se face cu personal silvic specializat, în vederea respectării obligațiilor prevăzute la art. 8 alin. (1).

(3) Proprietarii de păduri care fac obiectul prezentei secțiuni pot solicita ca pădurile ce le aparțin să fie administrate pe bază contractuală de structurile silvice de stat sau private, în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (1) și (2), art. 13 și 14, completeate de prevederi specifice, convenite de părțile contractante.”

10. La articolul 17, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Contractele prevăzute la alin. (1) se încheie în formă autentică la birourile notariale, taxele și comisioanele suportându-se de structurile silvice care administrează pădurile respective. Aceste contracte se înregistrează la inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic, instituții definite conform art. 19 și 21, în a căror rază teritorială se află fondul forestier.

(3) Rezilierea contractului din inițiativa unei părți se soluționează conform legislației civile și în condițiile administrării pădurilor, în continuare, în regim silvic, prin structuri silvice autorizate.”

11. După articolul 17 se introduce articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — Până la retrocedarea unor terenuri forestiere din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale sau în proprietatea privată, respectiv până la punerea în posesie conform prevederilor Legii nr. 1/2000, Regia Națională a Pădurilor are obligația să execute lucrările tehnice silvice conform prevederilor amenajamentelor silvice și reglementărilor impuse de regimul silvic, acordând proprie-

*) Termenul curge de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

tarilor profitul rezultat din valorificarea masei lemnoase respective. Profitul rezultat se acordă în bani sau în natură, la cererea proprietarului.“

12. La articolul 19, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Controlul respectării regimului silvic pentru întregul fond forestier național se exercită de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, precum și prin inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic, aflate în subordinea acesteia.“

13. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic se constituie la nivelul fiecărui județ, dacă suprafața pădurilor județului, potrivit art. 3 lit. a)–e), este de minimum 50.000 hectare.

(2) În cazul județelor în care suprafața pădurilor este sub limita prevăzută la alin. (1), inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic vor fi constituite pe raza a două sau mai multe județe limitrofe, astfel încât suprafața minimă a acestora să fie cea prevăzută la alin. (1), dar nu mai mare de 150.000 hectare.

(3) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic se constituie prin hotărâre a Guvernului.

(4) Personalul tehnic de specialitate din inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic va fi dimensionat în raport cu suprafața pădurilor și cu numărul de proprietari, astfel încât pentru o suprafață medie de 20.000 hectare să existe un inspector inginer silvic.

(5) Pentru controlul lucrărilor tehnice de teren și pentru executarea controalelor de fond se va asigura un inginer silvic sau un tehnician silvic pentru o suprafață medie de 10.000 hectare.“

14. La articolul 23, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Scoaterea/ocuparea definitivă a terenurilor din fondul forestier, fără compensarea acestora cu o suprafață echivalentă de teren, pentru obiectivele și lucrările prevăzute la alin. (1), se face cu plata de către persoanele fizice și juridice solicitante a următoarelor taxe și despăgubiri:

a) taxa pentru ocuparea definitivă a terenurilor forestiere, potrivit prevederilor art. 92 alin. (4), cu excepțiile prevăzute la alin. (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, care se varsă la Fondul de ameliorare a fondului funciar, fond aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier, care se achită proprietarului terenului forestier pentru terenurile proprietate privată, sau, respectiv, o despăgubire acordată administratorului terenului pentru terenurile proprietate publică a statului, care se varsă în Fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere, determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată, sau, respectiv, o despăgubire acordată administratorului terenului pentru terenurile proprietate publică a statului, care se varsă în Fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate pentru terenurile ocupate din fondul forestier proprietate publică a statului, care se achită administratorului acestora.

(3) La cererea persoanelor fizice și juridice, scoaterea definitivă a unor terenuri din fondul forestier național pentru obiectivele și lucrările prevăzute la alin. (1), dacă beneficiarul compensează cu terenuri echivalente ca suprafață și bonitate, limitrofe fondului forestier, se poate face cu plata unei taxe egale cu valoarea masei lemnoase la exploatabi-

litate pentru specia principală de bază corespunzătoare stațiunii, care se varsă la Fondul de ameliorare a fondului funciar, a despăgubirilor prevăzute la alin. (2) lit. d), precum și a cheltuielilor de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv pe terenul primit în compensare, care se achită anticipat administratorului fondului forestier.“

15. La articolul 23, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile art. 92 alin. (6) din Legea nr. 18/1991, republicată, sunt aplicabile.“

16. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Pentru ocuparea temporară de terenuri din fondul forestier național, persoanele fizice sau juridice beneficiare de folosirea terenului au obligația să achite:

a) o garanție în sumă egală cu cheltuielile necesare pentru aducerea în condiții apte de împădurire a terenului ocupat temporar; suma prevăzută se depune într-un cont special, purtător de dobândă, la Fondul de ameliorare a fondului funciar, aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prevăzut în Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările ulterioare;

b) chiria anuală pentru ocuparea temporară a terenurilor din fondul forestier, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată și administratorului terenului pentru terenurile proprietate publică a statului, în Fondul extrabugetar pentru construirea de drumuri forestiere;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată și administratorului terenului pentru terenurile proprietate publică a statului, în Fondul extrabugetar pentru construirea de drumuri forestiere;

d) cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia, până la realizarea stării de masiv, pentru terenurile ocupate proprietate publică a statului, care se achită anticipat administratorului acestora;

e) valoarea obiectivelor dezafectate de pe terenurile ocupate proprietate publică a statului, care se achită administratorului acestora.

(2) În situația în care ocuparea temporară a terenului nu implică defrișarea vegetației forestiere lemnoase, beneficiarul nu plătește proprietarului sau administratorului terenului sumele prevăzute la alin. (1) lit. c), d) și e).

(3) În cazul în care titularul aprobării de scoatere temporară din circuitul forestier își îndeplinește obligațiile cu privire la redarea terenurilor în fondul forestier, acestuia îi sunt restituite garanția și dobânda aferentă.

(4) Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, care se folosește pentru calculul obligațiilor bănești aferente ocupării terenurilor din fondul forestier național, prevăzute la art. 23 și în prezentul articol, se stabilește prin ordin al ministrului responsabil de domeniul silviculturii, ținând seama de prețul de piață.“

17. La articolul 28 alineatul (1), după litera g) se introduce litera h) cu următorul cuprins:

„h) finanțarea administrării pădurilor prin structuri silvice autorizate, în situațiile în care veniturile obținute prin valorificarea integrală a resurselor forestiere, conform amenajamentelor silvice, nu asigură costurile administrării în regim silvic.“

18. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Tăierea sau scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieti sau lăstari din fondul forestier național, indiferent de forma de proprietate, de către proprietari, deținători sau de către oricare altă persoană,

dacă valoarea pagubei este de peste 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior sau dacă valoarea este sub această limită, dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de 2 ani, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a avut ca urmare o pagubă în valoare de 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani.

(3) Când fapta a avut ca urmare o pagubă în valoare de peste 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(4) Maximul pedepselor prevăzute la alin. (1)–(3) se majorează cu 3 ani în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) de o persoană având asupra sa o armă sau substanțe chimice periculoase;
- c) în timpul nopții;
- d) în arii forestiere protejate.

(5) Tentativa se pedepsește.“

19. La articolul 33, literele a), b) și c) ale alineatului (1) vor avea următorul cuprins:

„a) refuzul proprietarilor sau al altor deținători de păduri de a întocmi amenajamente silvice, conform obligației prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a), cu amendă de la 400.000 lei la 2.000.000 lei pentru persoane fizice și de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei, pentru persoane juridice;

b) neasigurarea pazei pădurilor de către persoanele fizice deținătoare, cu amendă de la 1.000.000 lei la 2.000.000 lei și neasigurarea pazei și administrării prin structuri silvice autorizate a pădurilor aparținând persoanelor juridice, cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei;

c) refuzul proprietarilor sau al altor deținători de păduri de a executa lucrările de prevenire și combatere a dăunătorilor și bolilor pădurilor, conform dispoziției art. 8 alin. (1) lit. c), sau de a executa lucrările de îngrijire a arboretelor, prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. g), cu amendă de la 5.000.000 lei la 25.000.000 lei.“

20. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Constatarea infracțiunilor prevăzute la art. 30–32 și a contravențiilor prevăzute la art. 33 se face de către personalul silvic prevăzut la art. 105 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic și de către personalul silvic din structurile silvice nou-înființate, precum și de către organele de cercetare penală, în cazul infracțiunilor, și de către primari, în cazul contravențiilor.“

21. După articolul 39 se introduc articolele 39¹ și 39² cu următorul cuprins:

„Art. 39¹. — În înțelesul prezentei ordonanțe, prin *structuri silvice private sau de stat*, considerate în ansamblul lor, se înțelege: cantoane, brigăzi sau districte și ocoale silvice.

Art. 39². — Structurile silvice private, similare cu cele de stat, legal constituite, precum și personalul silvic angajat vor fi autorizate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în termen de 60 de zile de la depunerea documentelor necesare autorizării.“

Art. II. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură va stabili, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, suprafețele maxime care pot fi defrișate pentru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. b), c) și d).

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 96/1998, aprobată prin Legea nr. 141/1998, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 12 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 75.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea
și completarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998
privind reglementarea regimului silvic și administrarea
fondului forestier național, republicată

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 15 ianuarie 2002.
Nr. 83.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

privind reducerea cu 6 luni a duratei Licenței de emisie nr. R 111 din 1 martie 1994, acordată Societății Comerciale „Prundvilchim” — S.R.L. pentru postul Radio Horion din Craiova

Consiliul Național al Audiovizualului, întrunit în ședința din 17 ianuarie 2002, a constatat următoarele:

Postul Radio Horion al Societății Comerciale „Prundvilchim” — S.R.L., având Licența de emisie nr. R 111 din 1 martie 1994, funcționează într-un amplasament neautorizat și nu deține la sediu buletinul de măsurători, avizul tehnic prealabil și decizia de autorizare, încălcând astfel obligațiile ce decurg din licența de emisie;

în baza art. 36 din Legea audiovizualului nr. 48/1992 Societății Comerciale „Prundvilchim” — S.R.L. i-a fost adresată Somația publică nr. 6.870 din 21 noiembrie 2001 pentru aceeași abatere;

având în vedere că Societatea Comercială „Prundvilchim” — S.R.L. nu s-a conformat acestei somații și nu a intrat în legalitate în termenul stabilit, în temeiul art. 37 alin. (1) lit. c) din Legea audiovizualului nr. 48/1992 și în conformitate cu dispozițiile art. 29 din aceeași lege,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e:

Articol unic. — Se reduce cu 6 luni durata Licenței Comerciale „Prundvilchim” — S.R.L., în temeiul de emisie nr. R 111 din 1 martie 1994 pentru postul art. 37 alin. (1) lit. c) din Legea audiovizualului Radio Horion din Craiova, acordată Societății nr. 48/1992.

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Șerban Madgearu

București, 21 ianuarie 2002.
Nr. 6.

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

privind retragerea Licenței de emisie nr. TV 002 din 7 ianuarie 1993, acordată Societății Comerciale „Dacia R.T.V. Europa Nova” — S.R.L. pentru postul de televiziune Tele Europa Nova din Iași

Consiliul Național al Audiovizualului, întrunit în ședința din 17 ianuarie 2002, a constatat următoarele:

Postul Tele Europa Nova din Iași al Societății Comerciale „Dacia R.T.V. Europa Nova” — S.R.L., având Licența de emisie nr. TV 002 din 7 ianuarie 1993, începând cu data de 1 decembrie 2001 a întrerupt emisiunile de televiziune retransmițând doar programul Tele 7 abc București (stație cap de rețea), încălcându-se astfel obligațiile ce decurg din licența de emisie, precum și prevederile Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 21/1999 privind reglementarea modului de prezentare și de aprobare a grilelor de program;

în baza art. 36 din Legea audiovizualului nr. 48/1992 Societății Comerciale „Dacia R.T.V. Europa Nova” — S.R.L. i-a fost adresată Somația publică nr. 7.873 din 27 decembrie 2001 pentru aceeași abatere;

de asemenea, începând cu data de 11 ianuarie 2002, de la ora 9,00, pe canalul 54-8P nu a mai putut fi recepționat postul Tele Europa Nova;

având în vedere că Societatea Comercială „Dacia R.T.V. Europa Nova” — S.R.L. nu s-a conformat somației și nu a intrat în legalitate în termenul stabilit, în temeiul art. 37 alin. (1) lit. d) din Legea audiovizualului nr. 48/1992 și în conformitate cu dispozițiile art. 29 din aceeași lege,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e:

Articol unic. — Se retrage Licența de emisie Comerciale „Dacia R.T.V. Europa Nova” — S.R.L., în nr. TV 002 din 7 ianuarie 1993 pentru postul de televiziune Tele Europa Nova din Iași, acordată Societății nr. 48/1992.

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Șerban Madgearu

București, 21 ianuarie 2002.
Nr. 7.

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE**privind obligațiile ce revin titularilor de licență de emisie referitor la înregistrarea programelor de radio și de televiziune**

În temeiul prevederilor art. 32 și ale art. 35 alin. 1 și cu respectarea art. 29 din Legea audiovizualului nr. 48/1992,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e:

Art. 1. — Programele de radio sau de televiziune difuzate pe cale radioelectrică terestră sau prin satelit, programul de concepție proprie și programul constituit din producții audiovizuale înregistrate prin diverse mijloace, difuzate prin rețelele de distribuție prin cablu, vor fi înregistrate integral și simultan cu transmisia lor în timp real.

Art. 2. — (1) Înregistrările programelor enumerate mai sus vor fi păstrate timp de 30 de zile după data difuzării.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) înregistrările conținând emisiuni după a căror difuzare posturile de radio sau de televiziune au primit solicitări privind acordarea dreptului la replică, situație în care înregistrările vor fi păstrate timp de 60 de zile după data difuzării.

Art. 3. — Titularii licențelor de emisie sunt obligați să pună la dispoziție Consiliului Național al Audiovizualului, la cerere, înregistrările în următoarele formate:

a) pentru programele de televiziune, înregistrare analogică pe casete VHS, cu viteză normală sau „longplay“;

b) pentru programele de radio, înregistrare analogică pe casete audio standard.

Art. 4. — Nerespectarea prevederilor prezentei decizii se sancționează conform Legii audiovizualului nr. 48/1992.

Art. 5. — (1) Prezenta decizie intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Începând cu aceeași dată orice alte prevederi contrare se abrogă.

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Șerban Madgearu

București, 24 ianuarie 2002.

Nr. 9.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro